

Ötödik üzenet

A bennünk lakozó Krisztus

Igeolvasmány: Róm 8,9-11. 28-29

- I. A Róma 8. az egész Biblia fókuszának és a világegyetem középpontjának tekinthető; így, ha megtapasztaljuk a Róma 8-at, akkor a világegyetem középpontjában vagyunk.
- II. A Róma 8. nem egy tantételes fejezet, hanem tapasztalati fejezet; nem a Háromság tantételéről beszél, hanem a Háromságról a keresztyén élet megtapasztalásában.
- III. A Róma 8. felfedi, hogy a folyamatokon átment Háromegegy Isten mint az élet Szellemének törvénye odaadja a hívőknek az isteni életet az ő életvitelükhöz – 2. 6. 10-11. 26-29. vers.
- IV. A Róma 8. a mindent tartalmazó megelevenítő Szellemmel mint a Háromegegy Isten legvégső kiteljesedésével foglalkozik; ez a Szellem pontosan ugyanolyanná fog tenni minket, mint Krisztus, életben, természetben és kifejeződésben; ez a Róma 8.
- V. „Ti nem vagytok hústestben, hanem szellemben, ha ugyan Isten Szelleme lakik bennetek” – 9a. vers [angol ford. alapján]:
 - A. Ez a fejezet felfedi nekünk, hogy a Háromegegy Isten – az Atya (15. vers), a Fiú (3. 29. 32. vers) és a Szellem (9. 11. 13-14. 16. 23. 26. vers) – hogyan tölti ki Magát mint életet belénk, a háromrészes emberekbe – a szellemben, lélekben és testben –, hogy az Ő fiaivá tegyen minket (14-15. 19. 23. 29. 17. vers) Krisztus Teste megalkotásához (12,4-5).
 - B. Ha megengedjük a Háromegegy Isten Szellemének, hogy elkészítse az otthonát bennünk, akkor a tapasztalatunkban a szellemben vagyunk, és többé nem vagyunk a hústestben.
 - C. Ha így vagyunk, akkor a Háromegegy Isten mint a Szellem el tud terjedni a szellemünkben (8,10) a lelkünkbe, amit az értelmünk képvisel (6. vers), és végül még a halandó testünknek is életet fog adni (11. vers).
- VI. „Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az Övé” – 9b. vers:
 - A. Ez azt mutatja, hogy Krisztus Szellemétől függ, hogy az Övé vagyunk-e.
 - B. Ha nem lenne Krisztus Szelleme, vagy Krisztus nem lenne a Szellem, akkor nem lenne mód arra, hogy összekapcsolódjunk Vele, és Őhöz tartozzunk.
 - C. Krisztus azonban a Szellem (2Kor 3,17), valamint Ő a szellemünkben van (2Tim 4,22), és egy szellem velünk (1Kor 6,17).
 - D. Isten Szelleme és Krisztus Szelleme nem két Szellem, hanem egy.
 - E. Pál felcserélhető módon használja ezeket az elnevezéseket, ami azt jelzi, hogy az élet bennünk lakozó Szelleme a Róma 8,2-ben nem más, mint az egész Háromegegy Isten mindent tartalmazó megelevenítő Szelleme.
 - F. Isten, a Szellem és Krisztus mind szerepel a 9. versben.
 - G. Nem három van bennünk; hanem csak egy – a Háromegegy Isten háromeggy Szelleme – Jn 4,24; 2Kor 3,17; Róm 8,11.
- VII. „Hogyha pedig Krisztus bennetek van, jóllehet a test holt bűn miatt, a szellem azonban élet igazságosság miatt” – 10. vers [angol ford. alapján]:
 - A. „Krisztus bennetek” jelenti a kulcsfontosságú pontot a Római levélben:

1. A 3. fejezetben Krisztus a kereszten van, kiontva a vérét a megváltásunkért.
 2. A 4. fejezetben Krisztus feltámadásban van.
 3. A 6. fejezetben mi Krisztusban vagyunk.
 4. A 8. fejezetben Krisztus a Szellem bennünk.
- B. Mielőtt hittünk az Úrban, a szellemünk belül halott volt, és a testünk kívül élő volt.
- C. Most, hogy Krisztus bennünk van, bár a testünk kívül halott bűn miatt, a szellemünk belül élet igazságosság miatt.
- D. Krisztus életként való belénk jövelele leleplezi a testünk halálhelyzetét.
- E. A szellemünkben van Krisztus a Szellem mint igazságosság, ami életet eredményez; de a hústestünkben van a Sátán mint bűn, ami halált eredményez.
- F. Az ember bukása révén, a bűn, halált hozva magával, belépett az emberi testbe, azt cselekedve, hogy a test halottá és tehetetlenné váljon Isten dolgaiban:
1. Habár Isten kárhoztatta a bűnt a hústestben (3. vers), ez a bűn nem lett gyökerestül kitépve vagy kiirtva az ember bukott testéből.
 2. Így a testünk még mindig halott.
- G. A szellem a Róma 8,10-ben az újjászületett emberi szellemet jelenti, ellentétben a bukott emberi testtel.
- H. Az, hogy a szellem élet igazságosság miatt, az emberi szellemünkre vonatkozik, nem pedig Isten Szellemére.
- I. A szellemünk nemcsak újjászületett, és élővé tétetett; hanem életté vált:
1. Amikor elkezdtünk hinni Krisztusban, Ő mint az élet isteni Szelleme bejött a szellemünkbe, és elegyítette Magát azzal.
 2. A két szellem ezáltal egy szellemmé vált – 1Kor 6,17.
- J. Isten megigazító munkájában megkaptuk az igazságosságot, ami a Háromegegy Isten Maga, aki belépett a lényünkbe, a szellemünkbe – Róm 8,10:
1. Ez az igazságosság életet eredményez – 5,18. 21.
 2. Most a szellemünk nem csupán élő, hanem élet.

VIII. „Ha Annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, Ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által” – 8,11 [angol ford. alapján]:

- A. Ebben a versben ott van az egész Háromegegy Isten – Az, „aki feltámasztotta Jézust a halálból”, „Krisztus”, és „az Ő tibennetek lakozó Szelleme”.
- B. Krisztus kitölti Önmagát a hívőkbe, amint ezt a *megeleveníti a ti halandó testeiteket* szavak megmutatják; ez azt jelzi, hogy a kitöltés nemcsak a lényünk közepén történik meg, hanem a szélét, az egész lényünket, is eléri.
- C. *Megeleveníti* [vagy: életet ad] nem isteni gyógyításra utal, hanem annak az eredményére, hogy megengedjük Isten Szellemének, hogy elkészítse az otthonát bennünk, és az egész lényünket átítassa az isteni étellel.
- D. Ilyen módon Ő az életét a halandó, haldokló testünknek adja, nem csupán azért, hogy meggyógyítsa azt, hanem azért is, hogy az megelevenedjen az Ő akarata véghezviteléhez.